

مبصر سایت: قدوس زریر

بیست سال زندان به گناه « اخلاص !!! »

نهادی متشکل از یک حلقهء روحانیون جهل پرست قرون اوسطائی درون رژیم حاکم که خود را محکمهء استیناف کابل می خواند، دانشجو و ژورنالیست جوان پرویز کامبخش را بتاريخ ۳۰ میزان سال روان خورشیدی به ۲۰ سال حبس تنفیذی محکوم کرد. قبلاً نهاد مشابهی در مزارشریف در یک تیاتر مضحک چهار دقیقه ای حکم اعدامش را صادر کرده بود که زمامداران رژیم در اثر فشار های بین المللی، او را برای انحراف افکار عامه و در واقعیت ادامهء همان تیاتر به شهر کابل انتقال دادند.

انتظار می رفت که بنا بر فقدان مدارک و شواهد تشخیص و تثبیت جرم، این بار بعد از همه ناروائی ها و ناانصافی های تحمیل شده بر او، از سرش دست بردارند و آزادش کنند اما با تاسف فراوان، وضعیت سیاسی - حقوقی موجود در کشور مبین این حقیقت درد آور است که حاکمان امروز به کرامت و حیثیت انسان کمترین وقعی نگذاشته قوانین و ضوابطی را که خود وضع کرده اند زیر پا می کنند.

پرویز را در ابتدا به عمل "کفر آمیز" پخش افکار ضد اسلامی با استفاده از اینترنت متهم ساختند. اعمالی از این قبیل در شریعت اسلام و قوانین حکومت اسلامی امروز افغانستان سزای اعدام دارند ولی شماری از روحانیون باسواد و باخبر از شریعت اسلام، نقل قول دیگران ولو شبیه کفر گوئی از نظر اسلام را انجام عمل کفر و بدین ترتیب ارتکاب جرم نمی دانند. پس اگر پرویز به چاپ مطلبی با چنین روحیه از اینترنت یا از هر منبع دیگر نیز متوسل گردیده، بر اساس شریعت اسلام و قوانین ناشی از آن جرمی را مرتکب نشده است.

در نمایش اخیر "محکمه استیناف" کابل حتی همان محصلین پوهنتون بلخ که "کفر گوئی" پرویز را به اداره امنیت جهادی مزار شریف خبررسانی کرده بودند حاضر به ادای شهادت نگردیدند چون می دانستند که دروغ گفته اند. طبق اخبار رسانه ها، برخی استادان پوهنتون بلخ حاضر در "محکمه"، پیرامون اینکه گویا پرویز با طرح سوال های گوناگون موجب اخلاص درس می شد حرف های به زبان آوردند اما از "کفر گوئی" او اظهار بی خبری نمودند.

چنین بر می آید که پرویز کامبخش را صرفاً به دلیل اخلاص درس، به ۲۰ سال محرومیت از آزادی محکوم کرده اند. نمونه ای از این نوع برخورد بربر منشانه با سرنوشت انسان در عصر ما، در هیچ کشور دنیا با هر شکل و سرشت نظام سیاسی، تا اکنون دیده نشده است. زمامداران رژیم کابل در چهره و ماهیت "محکمه استیناف" شان یک بار دیگر بیرق وحشت و بیداد را بر بام خود زدند.

خاموشی در این باره گناه است. نیروهای ترقی خواه و دموکراتیک چه در داخل چه در بیرون کشور مسئولیت سیاسی و انسانی دارند تا از هر طریق و وسیله ممکن صدای نکوهش و اعتراض خود را بلند نمایند.

پرویز کامبخش باید بدون قید و شرط آزاد شود.

23.10.2008

www.ayenda.org